

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 438/22
15.03.2023. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, чланова већа, у поступку по предлогу за покретање поступка стечаја у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације дужника АД „Вино жупа“ за производњу и промет вина, алкохолних пића, сокова, концентрата и база, Александровац, решавајући о жалбама поверилаца 1. „BANCA INTESA“ АД Београд, 2. „Halbank“ АД Београд, 3. Град Београд, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда. 4. Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Центар за велике пореске обвезнике, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, 5. Град Нови Сад, Градска пореска управа, чији је законски заступник Правобранилаштво Града Новог Сада, 6. Агроиндустријска комерцијална банка „АИК банка“ АД Београд, 7. „B2 Holding kapital“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из и 8. „API bank“ АД Београд, изјављеним против решења Привредног суда у Краљеву 1 Рео 3/22 од 30.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Краљеву 1 Рео 3/22 од 30.08.2022. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Краљеву 1 Рео 3/22 од 30.08.2022. године, ставом првим изреке, отворен је стечајни поступак над предлагачем-стечајним дужником АД „Вино жупа“ за производњу и промет вина, алкохолних пића, сокова концентрата и база, Александровац у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације од 31.03.2022. године, са исправљеним техничким грешкама од 27.05.2022. године садржане у пречишћеном тексту од 30.05.2022. године и образложењем примене мера од 01.08.2022. године. Ставом другим изреке потврђено је, у свим класама, усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације од 31.03.2022. године, са исправљеним техничким грешкама од 27.05.2022. године садржане у пречишћеном тексту од 30.05.2022. године и образложењем примене мера од 01.08.2022. године. Ставом трећим изреке је обустављен стечајни поступак над стечајним дужником. Ставом четвртим изреке је забрањено НБС ОПН Крагујевац да спроведи наплату потраживања реализацијом средстава обезбеђења, принудну наплату по налозима за принудну наплату, односно извршним судским и другим решењима

испостављеним том одељењу до дана пријема ожалбеног решења, као и да спроводи евентуално накнадно испостављене налоге за принудну наплату са свих динарских и девизних рачуна стечајног дужника отворених код банака за потраживања према стечајном дужнику која су настала пре дана пресека, односно на дан 31.12.2021. године, из Унапред припремљеног плана реорганизације, чиме се врши деблокада свих рачуна дужника. Ставом петим изреке су укинуте све мере обезбеђења одређене решењем тог суда Рео 3/22 од 14.04.2022. године. Ставом шестим изреке је констатовано да по доношењу тог решења, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом уређују се искључиво према условима из плана, Унапред припремљени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена а потраживања поверилаца која нису обухваћена одредбама плана биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе.

Благовременом жалбом поверилац „BANCA INTESA“ АД Београд побија наведено решење из свих законом прописаних разлога са предлогом да се исто укине. У образложењу жалбе наводи да је побијано решење донето уз битну повреду поступка јер је, након што је објављен оглас о покретању стечајног поступка, предлагач извршио одређене техничке измене дана 27.05.2022. године а дана 15.07.2022. године је објављен оглас којим су обавештени повериоци да рочиште није одржано 05.07.2022. године и да ће бити одржано 30.08.2022. године, али тим огласом повериоци нису обавештени да је предлагач предао пречишћен текст плана, нити су заинтересована лица позвана да изјаве примедбе. Сматра да је стечајни судија морао текст измењеног плана да достави Агенцији за привредне регистре и сачини нови оглас о одржавању рочишта који би садржао све елементе. Наводи и да је суд поднети план морао да одбаци као незаконит јер је жалилац поднео примедбе које су се односиле на незаконитост формирања класа, које су основане и које су разлог за одбацивање плана. Планом нису обухваћени сви повериоци који би гласањем могли да утичу на усвајање плана, односно потраживање жалиоца је унето само у износу од 51.177.102,32 динара, али не и у износу од 18.683.679,45 динара које жалилац има по основу уговора о приступању дугу од 06.12.2011. године на дан пресека 31.12.2021. године. Предлагач се изјаснио да је са жалиоцем потписао ИОС на дан 31.12.2021. године, али су тада евидентиране само директне кредитне обавезе, али не и обавезе по основу приступања дугу. Наводи да је доставио уговор о приступању дугу па сматра да потраживање жалиоца није правилно унето у план. Указује да суд није образложио из којих разлога сматра да је ова примедба жалиоца неоснована па је учињена битна повреда из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Наводи да приликом формирања класа није поштована одредба члана 165 став 7 Закона о стечају јер потраживање повезаног лица, АА, акционара дужника са 2863 акција, није сврстано у класу повезаних лица већ се налази у класи 5 са износом од 32.106.576,97 динара. Наводи да је указао да повезана лица 33 „Агрозенит“, „Жупа зенит“, „Жупа лавита ДЦ“, „Фруитана ДЦ“ и „Фрути мађаш“, чија су потраживања била унета у прву верзију плана, нису унета у нови план иако су и даље активна привредна друштва. На ову примедбу предлагач се није изјаснио. Сматра и да је план незаконит и непотпун јер нису детаљно описане мере плана, а сам план није заснован на реалним основама, нити је намирење поверилаца кроз план повољније. Ни ове примедбе првостепени суд није ценио. Посебно указује да план садржи мере које зависе од будућих неизвесних околности и исте нису детаљно описане, није наведено под којих условима ће дужник додатно давати у залог своју имовину, затим мере које се односе на статусне промене у ком делу предлагач наводи да статусне промене није предвидео, али не искључује могућност статусне промене. У овом делу појашњава да је предлагач навео да усвојени план замењује у свему одлуку скупштине друштва која се

доноси на основу члана 498 Закона о привредним друштвима, уколико иста буде неопходна приликом конкретне статусне промене, па ће Агенција за привредне регистре извршити упис на основу плана, уместо одлуке скупштине. Због тога је суд морао план да одбаци. На исти начин је образложена и мера промене правне форме. У односу на меру уновчење имовине наводи да је дат преглед непословне имовине, али у том делу није наведен пословни простор у Београду и Земуну, а ради се о тржишно вредној имовини. У делу мера пројектно финансирање план предвиђа закључење уговора о пословној сарадњи, али ова мера није детаљно описана. У односу на меру претварање потраживања у капитал план је непотпун и незаконит јер не садржи упоредни приказ процене садашње вредности новчаног износа намирења у случају банкрутства и садашње вредности акција, сходно Националном стандарду бр. 6, а та мера је противна ограничењима која су прописана чланом 124 и 34 Закона о банкама. Непрецизно су наведени и услови намирења потраживања класе 5 јер је наведено да ће се коначан износ потраживања утврдити на дан правноснажности решења о потврђивању плана. Репрограм обавеза је дефинисан без камате у периоду од 9 година, 0,1 % потраживања на име главнице годишње, а у последњој години се потраживања намирују 99,1 % из кредита, а што је будући неизвесни догађај. То ново кредитно задужење је 30,1 пута веће од пројектоване ЕБИТДА. Због тога је за повериоце класе 3, 4 и 5 повољније намирење кроз банкрутство. Наводи и да је неприкладно да генерални директор има по плану месечну накнаду од 1.800,ЕУР као и да лице које прати план има 700,00 ЕУР. На крају наводи да дужник већ 9 година саставља предлоге планова, али ниједан план није успео, а овај план се заснива на нереалним основама да ће сва потраживања бити наплаћена у року од 60 дана, а добављачи ће бити сервисирани на 100 па на 75 дана, план се заснива на интензивним улагањима сваке године, али исто није у плану наведено на транспарентан начин, нити постоји смислен план за улагање. У плану су процењени и брендови, али је за 7 истекла регистрација а од 6 међународно признатих само још 2 имају важећу регистрацију.

Благовременом жалбом поверилац „Halbank“ АД Београд побија наведено решење. У жалби наводи да је у примедбама навео разлоге из којих сматра да је план незаконит, да је дужник већ подносио планове по којима није поступио, па је ово четврти план који је још мање реалан. Наводи да је суд оценио примедбе жалиоца неоснованим, односно да дужник може поднети више планова, али је ово становиште супротно основним принципима стечајног поступка. У односу на неизводљивост плана указује да је у примедбама изнео да је неприхватљив став дужника у коме је навео разлоге подношења новог плана јер дужник не наводи зашто је отежан рад са купцима у Русији због рата у Украјини, а плаћања руских купаца нису обустављена. У даљим наводима наводи приказ укупних обавеза према повериоцима у свим класама и основне услове из свих досадашњих планова, па закључује да је дужник умањио 0,7 % својих обавеза, односно да није вршио исплату повериоцима док су планови били на снази, односно по доспећу за исплату дужник би подносио нови план, а у овом плану је наведено да се за 9 година намирује 0,9 % потраживања а у 10. години се намирује 99,1 % потраживања новим задужењем. Наводи да је првостепени суд одбио примедбе поверилаца којим су истицани наводи да је план неизводљив јер се заснива на будућој неизвесној околности са паушалним образложењем да су повериоци прихватили план. На крају наводи да су у плану наведени нетачни подаци а класе су незаконито формиране. Предложио је да се побијано решење укине и план одбаци.

Благовременом жалбом поверилац Град Београд побија наведено решење из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се план одбаци. Наводи да стечајни судија није, у складу са чланом 158 став 1 Закона о стечају, по службеној дужности одбацио

план а ни након предлога жалиоца, који није узео у разматрање, а којим је детаљно образложено у чему се огледа незаконитост плана.

Благовременом жалбом поверилац Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, центар за велике пореске дужнике побија наведено решење. У жалби да је потраживање жалиоца сврстано у класу 2, за коју је предвиђено намирење пре почетка примене плана и класу 5, за коју је предвиђен да ће се коначан износ потраживања утврдити на дан правноснажности плана, а ова потраживања се намирују у трајању од 9 година након истека грејс периода. Указује на члан 20 став 5 и члан 74а став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији и наводи да је укупно пореско потраживање сврстано у класу 5, сем потраживања из класе 2, али се пореско потраживање може намирити само у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији из којих разлога сматра да је предлагач морао да формира посебну класу за потраживања жалиоца. Наводи првостепеног суда да је Закон о стечају *lex specialis* нису основани јер се потраживање жалиоца разликује. Наводи и да дужник своје пореске обавезе, које су доспеле након пресечног дана, не измирује, као и да није поштовао намирење обавеза које су доспеле након пресечног дана раније усвојеног плана. Предложио је да се поднети план одбаци.

Благовременом жалбом поверилац Град Нови Сад, Градска пореска управа жалбом побија наведено решење из свих законом прописаних разлога. Наводи да је у плану потраживање жалиоца сврстано у класу 2 и класу 5 али да се противио намирењу које је предвиђено за класу 5 указујући на члан 20 став 5 Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Наводи да је предложио формирање посебне класе за своје потраживање које је разврстано у класу 5 које би се намирило на начин прописан Законом о пореском поступку и пореској администрацији јер се исто суштински разликује од осталих потраживања те класе. Наводи да му није достављен одговор дужника на достављене примедбе, да остаје при својим примедбама и да се противи начину намирења потраживања класе 5 као и да првостепени суд није навео зашто није одобрио формирање посебне класе.

Благовременом жалбом поверилац Агроиндустријско комерцијална банка „АИК банка“ АД Београд жалбом побија наведено решење са предлогом да се исто преиначи и план одбаци или укине. У жалби наводи да план није заснован на закону и не садржи неке елементе који су законом прописани као обавезни. Образлаже да се намирење поверилаца заснива на будућем неизвесном догађају за класу 5 јер је предвиђено намирење по 0,1 % годишње а у последњој години 99,1 % и то путем рефинансирања обавеза кредитом под тржишним условима и наводи укупан износ свих потраживања по класама, преко 73.000.000,00 ЕУР, па сматра да ли ће дужник бити кредитно способан и да ли ће добити кредит за 10 година је будући неизвесни догађај, а план заснован на таквом предлогу је незаконит јер не постоји ни најмања могућа могућност процене кредитне способности у далекој будућности, као ни методологија те процене. Да је нереална процена дужника да ће добити кредит за намирење у износу од 72.500.000,00 ЕУР следи и из процене вредности непокретности јер се толики кредит не може добити без хипотеке најмање у вредности кредита, а стечајни дужник не располаже имовином те вредности. Образложење првостепеног суда да наведена чињеница не представља будућу неизвесну околност јер је такав начин намирења дефинисан планом и да су странке план прихватиле је неприхватљиво. Указује и да суд није ценио све примедбе жалиоца па је учињена битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Наводи да је Правилником о начину спровођења реорганизације Унапред припремљеним планом реорганизације у члану 8 прописана садржина изјаве ревизора, односно стечајног дужника о изводљивости плана, а предлагач није доставио изјаву о изводљивости плана која је у складу са цитираним прописом, али суд ову

примедбу није ценио. Првостепени суд није ценио ни примедбу да се поднетим планом потраживања поверилаца не намирују повољније у односу на банкротство, а сам дужник потврђује да је у могућности да измири само 0,9 % дуговања у периоду од 10 година, а добијање кредита је будућа неизвесна околност па се не може узети у обзир приликом поређења. Поред наведеног, намирење потраживања поверилаца класе 4 није повољније реорганизацијом јер се одлаже наплата потраживања на 10 година и ускраћује им се право на наплату камате, а у случају банкрота ови повериоци би се намирили из имовине трећих лица без икаквих ограничења. Наводи и да је неопходно да се потраживања у свим класама намирују повољније у реорганизацији. Указује и да су класе незаконито формиране и да се о овој примедби суд није изјаснио, у класи 3 се налазе и повериоци који имају различито право на имовини која је предвиђена за продају, па се такви повериоци за део имовине намирују на другачији начин у односу на повериоце исте класе који имају различито право на имовини која није предвиђена за продају, па следи да се повериоци исте класе намирују различито, део поверилаца из цене продате имовине, а део репрограмом. Наводи да је у примедбама указивао да је планом предвиђена могућност конверзије потраживања у капитал, а у таквој ситуацији је, сагласно члану 157 Закона о стечају, неопходна процена капитала дужника не старија од 6 месеци, израђена од стране проценитеља, а која недостаје. Даље је указивао да није извршена процена целокупне имовине дужника на којој постоји различито право, па је потраживање жалиоца приказано у мањем износу у класи 3, није процењено земљиште у КО Стањево, више парцела, није наведена зграда број 2 на кп. бр. 943/2 и није процењена целокупна опрема под различитим правом, па је било потребно процену допунити. Указао је у примедбама да поређењем раније усвојеног плана и овог плана може се утврдити неправилност у разврставању поверилаца по класама и закључити да су повериоци разврстани на начин да би се обезбедила већина потребна за усвајање плана, а не у складу са законом, поверилац „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд је у новом плану разврстан у класу 4, поверилац потраживања који има обезбеђење на имовини трећих лица, а у ранијем плану он није био поверилац те класе.

Благовременом жалбом поверилац „B2 Holding“ ДОО Београд добија наведено решење из свих законом прописаних разлога. У жалби наводи да класе нису формиране на законит начин јер се у класи 4 налази поверилац „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд са процентом учешћа у класи 54,70 %, а у ранијем плану овај поверилац није био унет, па је очигледно накнадно постао поверилац. Указује да у плану није наведен основ његовог потраживања, имовина на којој је обезбедио потраживање ни процена вредности те имовине. Уколико је овај поверилац постао поверилац по основу уступања потраживања уступљено потраживање не може бити другачије класификовано, а ниједан поверилац из класе 4 није продао потраживање, па следи да је овом повериоцу или дато обезбеђење током важења ранијег плана на штету других поверилаца или је дошло до незаконитог преноса имовине која је обезбеђена хипотеком. Нема података ни да ли је Комисија из ранијег плана дала сагласност на овај правни посао. Жалилац указује да је успео да прибави податке да је поверилац „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд уписао хипотеку на основу уговора о уступању потраживања од 31.12.2021. године које потраживање је признато у класи 5 у износу од 317.711.686,68 динара и по висини одговара потраживању које је раније имао поверилац Фонд за развој Републике Србије, па сматра да је дошло до преноса потраживања на „Gamico Faktoring“ ДОО Београд а затим на „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд. Међутим, дужник се о овим примедбама није изјаснио па је потврдио да је план незаконит и да се фаворизује један поверилац јер се потраживање није могло накнадно обезбедити. Сматра да је план морао бити допуњен подацима која су то трећа лица и која је то имовина на којој повериоци класе 4 имају обезбеђена потраживања, која је вредност те имовине, а све ради тачног утврђивања процента гласова. Како план не

садржи процену вредности те имовине сматра да је стечајни судија по службеној дужности морао да изврши процену вероватноће намирења поверилаца класе 4 да би утврдио проценат намирења из заложене имовине како би се преко тог износа потраживања пренела у 5 исплатни ред. Наводи и да је било потребно да се предлагач изјасни о висини потраживања „Gamico Faktoring“ ДОО Београд који сада има 39,8523 % у класи 5, а у ранијем плану је имао 9,286244 % потраживања те класе. Поставља се и питање по ком основу Банка „Поштанска штедионица“ АД Београд има потраживање које чини 14,85996 % потраживања те класе, а у ранијем плану је имала 9,030066 %. Наводи да се повериоци планом реорганизације не намирују повољније него у банкротству и да се план заснива на будућем неизвесном догађају. Указује да је у плану наведено да се повериоци који имају обезбеђење на имовини трећих лица могу намирити продајом средстава обезбеђења, али приликом спровођења наведеног треће лице „Фруто вино жупа“ АД као хипотекарни дужник је опструирао извршни поступак, па је потребно да се ова мера осигура сагласношћу трећих лица. Наводи да процена не садржи упоредни приказ процене садашње вредности новчаног износа намирења који би остварила свака класа у случају банкротства и садашње вредности акција, није достављена процена капитала од стране проценитеља, а планом је предвиђена конверзија потраживања у капитал, а посебно је ова мера непрецизна јер се неки повериоци могу одлучити да конвертују потраживање у капитал па није јасно како ће ова мера бити спроведена. Наводи да се дужник није изјаснио на примедбе предлагача као и да је суду доставио процену имовине на којој је обезбеђено његово потраживање из које се може утврдити да је другачије учешће потраживања поверилаца у тој класи, па сматра да процена коју је доставио предлагач не одговара реалним тржишним вредностима из којих је разлога предложио суду да се ангажује друго овлашћено лице, али суд овај предлог није прихватио без образложења. Предложио је да се побијана одлука укине.

Благовременом жалбом поверилац „Ари bank“ АД Београд побија наведено решење из свих законом прописаних разлога. У жалби наводи да остаје при свим примедбама које је поднео на план. Указује да му никада није достављен одговор предлагача којим се изјаснио на примедбе, а он нема сазнања да ли се предлагач изјаснио на примедбе, па сматра да је учињена битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Наводи да је план незаконит јер се заснива на будућем неизвесном догађају и истиче наводе који су други повериоци истакли у жалби. Указује и да мера плана која предвиђа претварање потраживања у капитал није предложена у складу са законом. Наводи да није јасно зашто је могућност закључења накнадног уговора предвиђена само за повериоце који имају залог на непокретностима, а не и на покретним стварима дужника. Мером плана је предвиђено да након почетка примене плана сви повериоци који имају потраживање које је обезбеђено хипотеком на непокретностима могу предложити закључење накнадног уговора у смислу Закона о хипотеци и то преносом права својине на залоženим непокретностима у циљу намирења и та мера се односи само на повериоце класе 3, па није јасно зашто то право није дато и повериоцима који имају обезбеђење на покретној имовини дужника, па је повређено право на једнако намирење. На крају наводи да су нетачни наводи првостепеног суда да су начин и средство намирења дефинисани планом јер није достављен динамички план за сваку од мера, односно не види се у ком року ће се спровести остале мере, осим мере исплате у новцу. Предложио је да се ожалбено решење укине.

Ценећи жалбене наводе подносилаца жалбе у границама одређеним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, који се сходно примењује у поступку стечаја, на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, („Сл. гласник РС“, бр. 10472009, 99/2011 – др. закон, 71/2012 – олука УС, 83/2014, 113/2017, 44/2018 и 95/2018), овај суд је одлучио као у изреци решења, а из следећих разлога:

Према стању у списима предмета, дана 31.03.2022. године дужник је поднео Унапред припремљени план реорганизације па је првостепени суд, решењем од 14.04.2022. године, покренуо претходни поступак, одредио мере обезбеђења и именовао привременог стечајног управника. Рочиште за гласање о плану је заказано за 05.07.2022. године и повериоци су позвани да поднесу примедбе. Решење је достављено Агенцији за привредне регистре, објављено је у „Сл. гласнику РС“, дневном листу „Данас“ и објављено је на огласној табли суда.

На поднети план примедбе је поднело више поверилаца, Град Нови Сад Градска пореска управа, „B2 Holding“ ДОО Београд, „Аpi bank“ АД Београд, „BANCA INTESA“ АД Београд, Агроиндустријска комерцијална банка „АИК банка“ АД Београд, „Halbank“ АД Београд, „НЛБ Комерцијална банка“ АД Београд, „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд, ЈВП „Воде Војводине“ Нови Сад, „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд и „Наша АИК банка“ АД Београд. Град Београд је поднео неблагоприятну примедбу у којој је предложио да се поднети план одбаци.

На поднете примедбе предлагач се изјаснио поднеском од 30.05.2022. године. Предлагач се изјаснио да су све примедбе у целости неосноване, осим примедби повериоца ЈВП „Воде Војводине“ Нови Сад.

Поднеском од 04.07.2022. године поверилац „ЗТЦ Партнер“ ДОО Београд је предложио да се рочиште заказано за 05.07.2022. године одложи због годишњих одмора. Рочиште заказано за 05.07.2022. године је одложено за 30.08.2022. године.

Дана 18.07.2022. године поверилац „B2 Holding“ ДОО Београд је доставио процену имовине на којој има уписану хипотеку, а како се иста разликује од процене коју је доставио дужник предложио је да стечајни судија наложи да се одреди друго овлашћено стручно лице, проценитељ, који ће извршити нову процену.

Поднеском од 01.08.2022. године предлагач је, како је навео, прецизирао текст уводних одредаба о мерама плана. Сматра да је потребно технички разрадити три уводне одредбе о мерама плана у циљу њихове јасноће и могућности спровођења мера пред надлежним органима. Доставио је текст техничке разраде уводних одредаба о мерама плана из тачке 2.1. подтачка а, i и w. Сматра да не постоји обавеза објављивања измена и огласа о изменама јер би се тиме продужило трајање поступка, те да се ради о прецизирању појединих одредби којима се не дира у суштину плана. Текст техничке разраде плана чиниће саставни део постојећег плана о ком ће се гласати на рочишту 30.08.2022. године, а са текстом се повериоци могу упознати увидом у списе предмета.

Поднеском од 08.08.2022. године поверилац Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Центар за велике пореске дужнике је истакла примедбе на план и предложила да се план одбаци.

Поднеском од 05.08.2022. године предлагач се изјаснио на примедбе „B2 Holding“ ДОО Београд и Републике Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Центар за велике пореске дужнике. Навео је да су примедбе неблагоприятне и да суд исте не треба да узме у обзир.

Закључком од 25.08.2022. године стечајни судија је наложио предлагачу да се изјасни да ли поднесак који је предат суду у коме су садржане „измене и допуне мере претварања потраживања у капитал“, представља измену плана, допуну и да ли измена која је наведена треба да буде садржана у плану. Наложено је предлагачу да се изјасни да ли за наведену измену мере (претварање потраживања у капитал), постоји одлука Скупштине акционара, те да најкасније до заказаног рочишта достави пречишћен текст. Предлагач се изјаснио да се ради о техничким допунама којим су додатно прецизиране мере, да она треба да буде саставни део плана, али сматра да није потребно сачињавати пречишћен текст. Указао је да је приложена одлука Скупштине акционара којом се одобрава подношење Унапред припремљеног плана реорганизације те да се иста односи

на све мере садржане у плану те да не постоји обавеза да се за сваку појединачну меру доноси одлука Скупштине акционара.

По одржаном рочишту и гласању о плану, дана 30.08.2022. године, првостепени суд је донео побијано решење.

Првостепени суд је констатовао да су повериоци за ово рочиште позвани путем оглашавања у „Сл. гласнику“ РС бр. 80 од 15.07.2022. године и дневном листу „Данас“.

Потраживања поверилаца сврстана су у шест класа: прву класу чине потраживања поверилаца првог исплатног реда, другу класу чине потраживања поверилаца другог исплатног реда, трећу класу чине потраживања разлучних поверилаца, четврту класу чине потраживања поверилаца који имају обезбеђење на имовини трећих лица, пету класу чине потраживања стечајних поверилаца односно необезбеђена потраживања која припадају трећем исплатном реду, а шесту класу чине потраживања повезаних лица. Потраживања поверилаца класе 1 и 2 намирују се пре почетка примене плана те не гласају о плану, сагласно одредби члана 165а став 3 Закона о стечају. Класа повезаних лица не гласа о плану сагласно одредби члана 165 став 7 Закона о стечају. О плану су гласали повериоци класе 3, 4 и 5.

Обзиром да су за усвајање плана гласали повериоци класе 3, 4 и 5 са преко 50 % потраживања тих класа, првостепени суд је одлуку донео применом члана 166 Закона о стечају.

Чланом 1 став 2 Закона о стечају прописано је да се стечај, у смислу тог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Према ставу 4 истог члана под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Према одредби члана 155 став 1 Закона о стечају, реорганизација се спроводи ако се тиме обезбеђује повољније намирење поверилаца у односу на банкротство. Ако се план реорганизације подноси истовремено са предлогом за покретање стечајног поступка, његов назив се мења у Унапред припремљени план реорганизације, а садржина и поступак који се на њега примењује одређује се у складу са одредбама тог закона којим се то питање уређује, што је предвиђено чланом 155 став 4 Закона о стечају. Садржина Унапред припремљеног плана реорганизације одређена је чланом 156 Закона о стечају, а поступак по Унапред припремљеном плану реорганизације спроводи се само у ситуацији када су се стекли услови за отварање стечајног поступка над стечајним дужником односно ако постоји стечајни разлог. Поступак реорганизације уређен је чланом 155 – 173 Закона о стечају, а према одредби члана 160 став 5 Закона о стечају, одредбе тог закона којим се уређује реорганизација и план реорганизације, осим одредбе члана 161 – 164б Закона о стечају, примењују се и на поступак стечаја покренут у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације, осим ако је самим стечајним законом другачије прописано.

По пријему плана или Унапред припремљеног плана реорганизације првостепени суд је у обавези да утврди да ли план има садржину која је прописана чланом 156 Закона о стечају и да ли је план законит. Законитост плана утврђује се читањем плана и упоређивањем са законским прописима. Подразумева се да првостепени суд мора констатовати да ли код стечајног дужника постоји стечајни разлог, јер је постојање стечајног разлога услов за подношење Унапред припремљеног плана реорганизације. Такође, потребно је ценити да ли се ради о повољнијем намирењу поверилаца у односу на банкротство. Дакле, пре него што закаже рочиште за гласање о Унапред припремљеном плану реорганизације, суд је дужан да у свему поступи по одредбама члана 158 Закона о стечају. Уколико план садржи отклоњиве недостатке, првостепени

суд ће поступити у складу са ставом 6 односно 7 члана 158 Закона о стечају. Само потпун и законит план може бити предмет гласања на рочишту.

Првостепени суд је ожалбеним решењем потврдио усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације од 31.03.2022. године са исправљеним техничким грешкама од 27.05.2022. године садржаним у пречишћеном тексту од 30.05.2022. године са образложењем промене мера од 01.08.2022. године, за које дужник наводи да се ради само о „техничким допунама којим су додатно прецизиране мере“.

Међутим, поднеском од 01.08.2022. године, који је насловљен као „образложење примене мера“, суштински јесте измењен поднети Унапред припремљени план реорганизације, што значи да се гласало о плану који није био ни објављен на законом прописан начин, на који начин је учињена битна апсолутно повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 7 Закона о парничном поступку, а који се сходно примењује на основу члана 7 став 1 Закона о стечају и на коју другостепени суд пази по службеној дужности. Дакле ова измена морала је бити учињена доступном повериоцима на исти начин на који и сам план – објављивањем. Навод предлагача да се повериоци могу са истом упознати увидом у писарницу није споран, али је било неопходно да повериоци огласом буду обавештени и да је план измењен и како гласи измена и где се могу са истом упознати. Ово је изостало.

Насупрот наводима дужника не ради се о техничким изменама.

Увидом у сам поднесак утврђује се да је предлагач извршио измене под тачком 2.1. подтачка а) страна 11, под тачком 2.1. подтачка и) и под тачком 2.1. подтачка w). Одређена је мера смањења капитала и повлачење свих акција предлагача, односно потпуни губитак права на акције акционара, ова мера је условна, односно спроводиће се уколико се повериоци класе 4 изјасне за конверзију потраживања у основни капитал у складу са условима претварања потраживања у капитал предвиђеним планом, као и да се усвајањем плана емитују нове акције, чиме ће дужник претрпети потпуну промену власничке структуре. Предлагач је навео да сматра да за наведену промену неће бити потребна посебна одлука Скупштине акционара друштва, већ ће се примењивати одлука Скупштине акционара којом је одобрено подношење предлога за покретање поступка стечаја у складу са Унапред припремљеним планом реорганизације. Даље је прописан поступак претварања потраживања у капитал.

Наведено се не може сматрати техничким допунама/исправкама већ се ради о битној измени плана па је обавеза првостепеног суда била да ову измени плана јавно објави, у складу са Законом о стечају јер битно измењене мере које су предвиђене планом.

Даље, према одредби члана 159 став 7 тачка 2 Закона о стечају, уколико приговарају на висину планом обухваћеног потраживања, на основ планом обухваћеног потраживања или на садржину Унапред припремљеног плана реорганизације, повериоци то чине примедбом. Примедба се доставља у року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику Републике Србије“, при чему постоји и обавеза предлагача да се о примедби изјасни надлежном суду. О примедби, на основу расположиве документације коју доставља предлагач а евентуално и на основу изјашњења привременог стечајног управника или другог лица које је ангажовано за проверу тачности података у плану, одлучује стечајни судија. Ваља напоменути да сагласно Закону о стечају не постоји обавеза суда да се одговор на примедбе доставља повериоцу који је поднео примедбе.

У конкретном случају поверилац „Banca intesa“ АД Београд у жалби основано указује да првостепени суд није ценио примедбу којом је указао да његово потраживање није у целости унето у план јер осим потраживања из пословног односа са дужником овај поверилац има и потраживање по основу уговора о приступању дугу којим је

дужник, поред дужника „Duga fruit“, преузео обавезу да банци намири потраживање, а које потраживање на дан 31.12.2021. године, пресечни дан, износи 18.683.679,00 динара. Овај поверилац је тражио и да стечајни судија изврши процену овог потраживања. Стечајни судија о томе није одлучио а био је у обавези да то учини.

Даље, поверилац „Banca intesa“ АД Београд али и више других поверилаца у жалби основано указују да план садржи мере које зависе од будућих неизвесних околности. Предлагач је у плану навео да ће потраживања поверилаца класе 4 и 5 намиривати репрограмом, без камате, у периоду од 9 година, сваке године по 0,1 % потраживања на име главнице, а у последњој години се потраживање намирује 99,1 % из кредита. Намирење из кредита без индиција и података о кредиту и условима кредита, јесте будући неизвесан догађај. Према стању у списима предмета, у овом моменту вредност имовине је далеко мања од укупних потраживања поверилац класе 4 и класе 5 па постоји неизвесност добијања кредита. План који се заснива на будућој неизвесној околности је незаконит, а о законитости плана води рачуна стечајни судија, по службеној дужности.

Сем наведеног, планом је предвиђено да се потраживања класе 4, повериоци који имају обезбеђење на имовини трећих лица, намирује са грејс периодом од 12 месеци од дана правноснажности плана, након тога у периоду од 9 година из новчаних токова, укупно 0,9 %, односно 0,1 % годишње, док износ од 99,1 % доспева на крају периода отплате и биће исплаћен у целости заједно са последњом ратом путем рефинансирања обавеза кредитом под тржишним условима. Истовремено је на страни 14 плана наведено да је планом дозвољено претварање потраживања у капитал, уколико се са тим сагласи Комисија поверилаца. Ова мера је предвиђена само за класу 4 као опциона мера, тако што је наведено да ако се ови повериоци не намире на имовини трећих лица у року од 6 месеци од правноснажности решења којим се потврђује усвајање плана имају право да у наредних 30 дана захтевају од Комисије поверилаца спровођење мере претварања потраживања у капитал. Ако се ови повериоци не одлуче за то или ако Комисија не прихвати тај захтев настављају намирење под условима предвиђеним за класу 4. Произилази да уопште нису јасне ове одредбе Унапред припремљеног плана реорганизације јер нису јасно дати разлози из којих Комисија поверилаца може да одбије да да сагласност, што повериоце ставља у неизвесан положај односно ради се, поново, о неизвесној околности. Отуда суд је пропустио да цени да ли се ради, у овом делу, о незаконитом плану заснованом на будућој неизвесној околности, да ли се ради о отклоњивом недостатку или неотклоњивом недостатку и последицама до којих води неотклоњивост недостатака.

Основано се жалбом истог жалиоца указује да је у план неосновано унето да усвојени план замењује у свему одлуку Скупштине друштва која се доноси на основу члана 498 Закона о привредним друштвима, уколико иста буде неопходна приликом конкретне статусне промене, па ће Агенција за привредне регистре извршити упис на основу плана уместо одлуке скупштине. Ово из разлога што план реорганизације не може да замени сагласност Скупштине друштва, када је она прописана за одређену статусну промену. План изгласавају повериоци, а скупштину чине њени акционари, односно чланови друштва. Мера конвертовања потраживања у капитал, статусна промена и мера поништавања издатих хартија од вредности јесу законите мере у смислу члана 157 став 1 тачка 9, 15 и 18 Закона о стечају, али се њихово спровођење врши у складу са императивним прописима.

Основано се жалбом истог повериоца указује и да су непрецизно наведени и услови намирења потраживања класе 5 јер је наведено да ће се коначан износ потраживања утврдити на дан правноснажности решења о потврђивању плана. Сва

потраживања се утврђују на пресечни дан плана, а што је у овом случају 31.12.2021. године, а не на дан правноснажности плана.

Основани су жалбени наводи повериоца Агроиндустријско комерцијална банка „АИК банка“ АД Београд да је планом предвиђена могућност конверзије потраживања у капитал, а у таквој ситуацији је, сагласно члану 157 Закона о стечају, неопходна процена капитала дужника не старија од 6 месеци, израђена од стране проценитеља, која недостаје.

Тачни су жалбени наводи повериоца „B2 Holding“ ДОО Београд да план мора да садржи податке на којој имовини трећих лица постоји обезбеђење за повериоце класе 4 и која је вредност те имовине а што у конкретној ситуацији такође недостаје. Да би повериоци могли да оцене изводљивост плана неопходно је да имају све релевантне податке не само о висини потраживања и вредности имовине, већ и вредности средстава обезбеђења.

Основано се жалбом повериоца „B2 Holding“ ДОО Београд указује и то да је суду доставио процену имовине на којој је обезбеђено његово потраживање, а из које се може утврдити да је другачије учешће потраживања поверилаца у тој класи због чега је предложио суду да се ангажује друго овлашћено лице. Првостепени суд овај предлог није прихватио без образложења, што одлуку чини необразложеном. Образложена одлука суда гаранција је права на правично суђење из одредбе члана 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, која је део унутрашњег правног поретка.

Нису основани жалбени наводи поверилаца Република Србија, Министарство финансија, Пореска управа, Центар за велике пореске дужнике и Град Нови Сад, Градска пореска управа којима се указује да план није законит јер је супротан Закону о пореском поступку и пореској администрацији.

Законом о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. Гласник РС“ бр. 86/2019), чланом 2 измењен је члан 20 Закона о пореском поступку и пореској администрацији у ставу 4, тако што су после речи: „пореског обвезника“, додате речи: „који се спроводи банкротством“, као и додавањем новог става 5 који гласи „у случају стечаја пореског обвезника који се спроводи реорганизацијом, начин намирења пореског потраживања и мере реализације плана реорганизације, односно унапред припремљеног плана реорганизације, не могу бити предвиђене супротно одредбама овог закона и других пореских прописа.“

Другостепени суд сматра да норма члана 20 став 5 Закона о пореском поступку и пореској администрацији не може наћи примену у стечајном поступку. Стечајни поступак је поступак колективног намирења поверилаца, а циљ поступка стечаја је најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине. Закон о стечају прави разлику између поверилаца само у погледу њихових разлучних права, а када су у питању стечајни повериоци искључиво по основу карактеристика потраживања, односно исплатних редова. Исти принципи редоследа намирења и сразмере у оквиру исплатних редова у случају банкрота важе и за класе потраживања у поступку реорганизације. Стечајни закон ниједног повериоца не третира другачије у поступку реорганизације у односу на поступак банкрота.

Закон о стечају принципе намирења поверилаца не дефинише у односу на повериоце, већ према карактеристикама потраживања разврстаним у исплатне редове, који су основ и за формирање класа потраживања, ако се стечај спроводи реорганизацијом. Мере за реализацију плана реорганизације су таксативно набројане у члану 157 Закона о стечају и односе се на сва потраживања поверилаца стечајног дужника. Пореско потраживање је само једно од потраживања која се намирују у

стечајном поступку. Међутим, за разлику од других потраживања, пореска потраживања се од пореског обвезника, пре но што је над истим отворен стечај, утврђују и наплаћују према Закону о пореском поступку и пореској администрацији. То је поступак који спроводи Пореска управа ради утврђивања и наплате јавних прихода. Стога се правила дефинисана овим законом примењују искључиво уколико се наплата јавног прихода врши у пореском поступку. Наплата овог потраживања у пореском поступку је индивидуално намирење једног повериоца у законом прописаном поступку. Отуда се правилима и одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији која се односе на порески поступак, као поступак индивидуалног намирења, не може дати примат у односу на правила поступка стечаја као поступка колективног намирења свих поверилаца стечајног дужника и то без обзира да ли се ради о поступку банкрутства или поступку реорганизације.

Стога, Закон о стечају јесте *lex specialis* у односу на остале законе који регулишу поступак наплате потраживања, па и у односу на Закон о пореском поступку и пореској администрацији. Тај однос не може да промени ни норма из члана 2 став 2 Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Примена наведене одредбе у стечајном поступку значила би нарушавање принципа равномерног намирења поверилаца и сразмере намирења поверилаца у исплатним редовима и у класама потраживања, с обзиром да се класе потраживања заснивају на исплатним редовима. Примена ове норме би значила фаворизовање једног повериоца, односно фаворизовање једног потраживања, пореског дуга, у односу на сва остала потраживања.

Без утицаја је навод жалиоца „Halbank“ АД Београд којим указује да је дужник већ подносио планове по којима није поступио и да је ово четврти план који је још мање реалан. У том смислу Закон о стечају не прописује ограничења. Да ли ће уредан и законит план прихватити одлучиће повериоци имајући у виду све околности случаја па и чињеницу да ранији планови нису извршени.

Насупрот жалбеним наводима повериоца Агроиндустријско комерцијална банка „АИК банка“ АД Београд на страни 106-114 Унапред припремљеног плана реорганизације налази се новчана процена намирења сваке класе поверилаца у случају банкрутства и реорганизације из које следи да се повериоци у поступку реорганизације намирују повољније.

Без утицаја су и наводи жалбе повериоца „B2 Holding“ ДОО Београд којима указује да је приликом спровођења индивидуалног намирења на имовини трећег лице, „Фруто вино жупа“ АД то лице, као хипотекарни дужник, опструирао извршни поступак и да је потребно да се ова мера (намирење из обезбеђења на имовини трећег лица) осигура сагласношћу трећих лица. Усвајањем Унапред припремљеног плана реорганизације се не дира у права поверилаца да своје потраживање намире на имовини трећих лица на којој имају уписано заложно право.

Неосновано се жалбом повериоца „Ари bank“ АД Београд указује да му никада није достављен одговор предлагача на примедбе, да нема сазнања да ли се предлагач изјаснио на исте и да је тиме учињена битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Постоји обавеза предлагача да се о свим примедбама изјасни и изјашњење достави суду али Законом о стечају није прописана обавеза да се изјашњење на примедбе доставља повериоцу који је примедбе поднео.

Жалбени наводи којима се указује да дужник не може да консолидује своје пословање су суштински наводи којима се указује на изводљивост плана, а о изводљивости плана се изјашњавају повериоци гласањем за план или против плана.

Следом наведеног, због учињених битних повреда поступка и због тога што услед погрешне примене материјалног права ни чињенично стање није правилно утврђено одлука је морала бити укинута.

Стога ће у поновном поступку првостепени суд поступити у складу са примедбама које су изнете у овом решењу.

Пре свега цениће потпуност плана односно да ли план садржи све законом прописане прилоге. Разјасниће да ли план садржи отклоњиве или неотклоњиве недостатке и последице неотклоњивих недостатка. Имаће у виду и то да се план не сме заснивати на будућим неизвесним околностима јер таква околност план чини незаконитим, а незаконит план не може бити изнет на гласање. Такође ће имати у виду да је обавеза суда да цени да ли измена плана представља техничку измену или се ради о суштинској измени јер наведено је правно питање, те о томе одлуку не може засновати искључиво на поимању предлагача плана. Суд право зна.

Одлучиће о свим благовременим примедбама поверилаца. Одлучиће о захтеву повериоца „Banca intesa“ АД Београд за утврђење вероватности потраживања, предлогу повериоца „B2 Holding“ ДОО Београд за ангажовање овлашћеног лица за процену и за своју одлуку ће дати образложене разлоге.

Уколико план садржи отклоњиве недостатке, првостепени суд ће поступити у складу са ставом 6 односно 7 члана 158 Закона о стечају, јер само уредан план може бити предмет гласања на рочишту које се заказује за гласање о плану реорганизације. Тек када је суду достављен потпун и законит план, суд може заказати рочиште на начин који је прописан одредбом члана 159 Закона о стечају а у огласу позвати повериоце да доставе примедбе суду уз обавештење где могу извршити увид у план, а своју одлуку даће јасне и потпуне разлоге.

Из наведених разлога, сходном применом одредбе члана 401 став 1 тачка 3 Закона о парничном поступку а на основу члана 7 став 1 Закона о стечају, одлучено је као у изреци решења.

СВ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица, с.е
За тачнот отправка